Lietas Nr. 133032016
Lietas arhīva Nr. 1-0320-16/17

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Sigulda 2016.gada 13.jūnijā

Rīgas rajona tiesas tiesnese Maija Dreimane, rakstveida procesā izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ sūdzības par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2016.gada 1.marta lēmumu Nr.494 administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PF659580,

k o n s t a t ē j a

No administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem konstatējams, ka 2015.gada 27.novembrī plkst.18:10 Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk Iestāde) Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona (turpmāk PPP ???) jaunākais inspektors /pers. B/ /pers. A/ (turpmāk sūdzības iesniedzējs) sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PF659580 par Ceļu satiksmes likuma (turpmāk CSL) 9.panta pirmās daļas un 16.panta piektās daļas prasību neievērošanu, proti, par to, ka viņš 2015.gada 27.novembrī, plkst.16:04, Rīgā, pa uzbraukumu uz Dienvidu tiltu no Lubānas ielas puses Krasta ielas virzienā vadīja transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, savienojumā ar pašizgatavotu piekabi, kura nav reģistrēta noteiktajā kārtībā, attiecībā uz kuru nav izdarīta tā īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana (turpmāk - ????) un nav veikta valsts tehniskā apskate (nav saņemta atļauja piedalīties ceļu satiksmē). Transportlīdzeklis un pašizgatavotā piekabe nofotografēta.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{24} panta pirmās un otrās daļas un 149.^{25} panta pirmās daļas nosacījumiem, ņemot vērā LAPK 32.-37., 268.-274.^{1} pantā un 275.panta pirmās daļas 1.punktā noteikto, Iestādes PPP ??? jaunākais inspektors /pers. B/ pieņēma lēmumu sodīt iesniedzēju ar naudas sodu 85 *euro* apmērā.

Nepiekrītot protokolam-lēmumam 2015.gada 1.decembrī sūdzības iesniedzējs vērsies Iestādē ar iesniegumu, kurā lūdzis atcelt to.

Iestāde, izskatot sūdzības iesniedzēja sūdzību, 2016.gada 1.martā pieņēmusi lēmumu Nr.494 (turpmāk – Iestādes lēmums), ar kuru protokolu-lēmumu atstājusi negrozītu.

Iestādes lēmums argumentēts ar sekojošo.

Ar apstrīdēto lēmumu iesniedzējs saukts pie administratīvās atbildības par CSL 9.panta pirmajā daļā un 16.panta piektajā daļā noteikto prasību neievērošanu saskaņā ar LAPK 149.^{24} panta pirmās un otrās daļas un 149.^{25} panta pirmās daļas nosacījumiem.

Atbilstoši CSL 9.panta pirmajā daļā noteiktajam, Latvijas teritorijā ceļu satiksmē atļauts izmantot reģistrētus transportlīdzekļus, kuru konstrukcija un tehniskais stāvoklis atbilst Latvijā obligāti piemērojamo standartu un normatīvu prasībām, attiecībā uz kuriem ir veikta sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana un kuriem ir dota atļauja piedalīties ceļu satiksmē.

CSL 16.panta 5.daļa nosaka, ka Latvijā un ārvalstīs iepriekš nereģistrētam vieglajam automobilim, piekabei ar pilnu masu līdz 3500 kilogramiem pirmreizējo valsts tehnisko apskati veic ne vēlāk kā 24 mēnešus pēc tam, kad attiecīgais transportlīdzeklis pirmoreiz reģistrēts Latvijā, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē. Turpmākās valsts tehniskās apskates minētajiem transportlīdzekļiem veic katru gadu, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē.

Par tāda transportlīdzekļa izmantošanu ceļu satiksmē, kuram noteiktajā termiņā nav veikta valsts tehniskā apskate, atbildība paredzēta LAPK 149.^{24} panta pirmajā daļā.

LAPK 149.^{24} panta otrā daļa paredz atbildību par tāda transportlīdzekļa izmantošanu ceļu satiksmē, attiecībā uz kuru nav izdarīta ????.

LAPK 149.^{25} panta pirmā daļa paredz atbildību par tāda transportlīdzekļa izmantošanu ceļu satiksmē, kurš nav reģistrēts noteiktajā kārtībā.

Izskatāmajā gadījumā, lai iesniedzēju sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši citētajām tiesību normām, nepieciešams konstatēt, ka viņš administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PF659580 norādītajā laikā un vietā izmantoja ceļu satiksmē transportlīdzekli, kurš nav reģistrēts noteiktajā kārtībā, attiecībā uz kuru nav izdarīta ???? un nav veikta valsts tehniskā apskate.

VP RRP KPP nepiekrīt iesniedzēja iesniegumā norādītajam par to, ka viņa vadītajam transportlīdzeklim pievienotā ierīce nav atzīstama par piekabi, bet gan par tehnoloģisko agregātu.

No lietā esošajiem fotouzņēmumiem konstatējams, ka iesniedzēja vadītajam transportlīdzeklim aizmugurējā daļā piestiprināta ierīce, kas sastāv no metāla konstrukcijas, aprīkotas ar diviem riteņiem, kura balstās uz ceļa virsmas. Kā norāda pats iesniedzējs, ierīce paredzēta transportlīdzekļu transportēšanai.

Tādējādi no paša iesniedzēja norādītā secināms, ka ierīce ir paredzēta lietošanai transportlīdzekļu transportēšanai pa ceļiem savienojumā ar mehānisko transportlīdzekli.

Ņemot vērā ierīces konstrukciju un tās izmantošanas mērķi, Iestādes ieskatā, tā ir atzīstama par pašizgatavotu piekabi, nevis atbilstoši Latvijas Republikas Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk CSN) 249.punktam par tehnoloģisko agregātu, kā to norāda iesniedzējs.

Iestāde vērš iesniedzēja uzmanību CSDD norādītajam, proti, CSL 10.panta septītā daļa nosaka, ka Latvijā nav jāreģistrē tehnoloģiskie agregāti - piekabes, kurus īslaicīgi pārvieto pa ceļiem Latvijas teritorijā. Tehnoloģisko agregātu - piekabju uzskaitījumu un pārvietošanas kārtību regulē CSN.

Atbilstoši CSN 249.punktā noteiktajam tehnoloģiskā agregāta - piekabes (piemēram, kompresora, ģeneratora, celtnieku dzīvojamā vagoniņa) īslaicīga pārvietošana pa ceļiem nozīmē tā vilkšanu no viena objekta uz citu (neatkarīgi no attāluma), kur tas tiks izmantots paredzētajiem darbiem.

Ņemot vērā iepriekš minēto, nav jāreģistrē piekabes, kuras tiek pārvietotas no viena objekta uz otru ar nolūku objektā to izmantot paredzētiem darbiem.

Iesniedzēja piekabes attēli neliecina, ka piekabe būtu tāds transportlīdzeklis, kas būtu izmantojams paredzētiem darbiem noteiktā objektā. Līdz ar

to šāda piekabe nevar tikt definēta kā tehnoloģiskais agregāts un būtu jāreģistrē CSDD uzturētajā Transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā.

Ņemot vērā iepriekš konstatēto, Iestāde uzskata, ka lietā ir pierādīta iesniedzēja vaina, 2015.gada 27.novembrī, plkst.l6:04, Rīgā, pa uzbraukumu uz Dienvidu tiltu no Lubānas ielas puses Krasta ielas virzienā vadot transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, savienojumā ar pašizgatavotu piekabi, kura nav reģistrēta noteiktajā kārtībā, attiecībā uz kuru nav izdarīta ???? un nav veikta valsts tehniskā apskate, tādējādi izdarot LAPK 149.^{24} panta pirmajā un otrajā daļā un 149.^{25} panta pirmajā daļā paredzētos pārkāpumus.

LAPK 7.panta pirmajā un otrajā daļā ir noteikts, ka nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā. Lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību.

LAPK 35.panta pirmā daļa nosaka, ja viena persona ir izdarījusi divus vai vairāk administratīvos pārkāpumus, administratīvais sods tiek uzlikts par katru pārkāpumu atsevišķi. Saskaņā ar LAPK 35.panta otro daļu, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu. Šajā gadījumā pamatsodam var pievienot kādu no papildsodiem, kuri ir paredzēti pantos, kas nosaka atbildību par jebkuru no izdarītajiem pārkāpumiem.

No minētā izriet, ka vispārīgi administratīvais sods personai tiek piemērots par katru pārkāpumu atsevišķi. Tikai tādos gadījumos, ja vienlaicīgi konstatētos; pārkāpumus izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais; sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu.

Konkrētajā gadījumā par LAPK 149.^{24} panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu noteiktā sankcija transportlīdzekļa vadītājam ir naudas sods no 55 līdz 120 *euro*. Par minētā panta otrajā daļā paredzēto pārkāpumu noteiktā sankcija transportlīdzekļa vadītājam ir naudas sods no 85 līdz 120 *euro*. Savukārt par LAPK 149.^{25} panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu noteiktā sankcija ir naudas sods no 55 līdz 140 *euro*.

Atbilstoši LAPK 35.panta otrajai daļai sods šajā lietā nosakāms LAPK 149.^{25} panta pirmajā daļā paredzētās sankcijas ietvaros, jo minētā norma paredz sankciju par smagāko pārkāpumu. Šādu secinājumu Iestāde izdara, jo LAPK 149.^{25} panta pirmajā daļā paredzētais sankcijas maksimālais apmērs ir naudas sods 140 euro apmērā, savukārt LAPK 149.^{24} panta pirmajā daļā un otrajā daļā sankcijas maksimālais apmērs ir 120 euro.

Vienlaicīgi, Iestāde ņem vērā, ka gadījumos, kad par vieglāko pārkāpumu ir paredzēta augstāka administratīvā soda minimālā robeža, salīdzinot ar smagākā pārkāpuma sankciju, nosakot sodu tās sankcijas ietvaros, kas ir paredzēta par smagāko pārkāpumu, ir jāņem vērā, ka piemērojamais sods nevar būt mazāks par vieglākā pārkāpuma minimālo robežu (sk. Augstākās tiesas Senātā Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 21.maija sprieduma lietā Nr.SKA-223/2009 15.punktu).

Konkrētajā gadījumā LAPK 149.^{24} panta otrajā daļā paredzētās sankcijas minimālā robeža ir naudas sods 85 *euro*.

Kā redzams no lietas materiāliem iesniedzējam piemērots minimālais sankcijā noteiktais soda mērs – naudas sods 85 *euro* apmērā. Līdz ar to iestādei, pārskatot apstrīdētā lēmuma tiesiskumu nav nepieciešams vērtēt LAPK 32.panta otrajā daļā minētos apstākļus.

Iestādes lēmums pamatots ar LAPK 287.panta pirmās daļas 1.punktu.

Nepiekrītot Iestādes lēmumam, sūdzības iesniedzējs to pārsūdzējis Rīgas rajona tiesā, kurā sūdzība saņemta 2016.gada 18.martā.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norāda, ka uzskata lēmumu par nepamatotu, nepareizu un pārsūdz to pilnā apmērā.

Lēmumā norādīts, ka sūdzības iesniedzējs 2015.gada 27.novembrī, plkst.16:04 braucis pa Dienvidu tiltu Krasta ielas virzienā ar automašīnu /TL marka/ valsts numurs /TL numurs/ savienojumā ar piekabi, kura nav reģistrēta noteiktajā kārtībā, attiecībā uz kuru nav izdarīta tā īpašnieka ???? un nav veikta valsts tehniskā apskate. Šāds apgalvojums ir nepamatots.

Automašīnas savienojumā bijusi cietā sakabe. Pēc CSL 18.nodaļas 192.1.punkta mehāniskos transportlīdzekļus atļauts vilkt, izmantojot lokano vai cieto sakabi vai pēc 192.2.punkta daļēji novietojot velkamo mehānisko transportlīdzekli uz velkošā transportlīdzekļa (kravas kastē vai uz speciālas atbalstierīces). CSL nav teikts, ka jāreģistrē cietās sakabes un speciālas atbalstierīces. Gluži pretēji, CSL 10.panta 7.punktā teikts, ka Latvijā nav jāreģistrē tehnoloģiskie agregāti - piekabes, kurus īslaicīgi pārvieto pa ceļiem Latvijas teritorijā.

Tā kā ne Ceļu satiksmes likumā, ne Ceļu satiksmes noteikumos nav skaidrojuma, kas ir cietā sakabe un speciāla atbalstierīce, tad tās ir pielīdzināmas tehnoloģiskajam agregātam, jo neko citu kā speciāli nostiprinātu automašīnu ar šādu palīgierīci pārvietot nav iespējams.

Sakarā ar to, ka cietā sakabe un speciāla atbalsta ierīce nav jāreģistrē, tai nav jāveic valsts tehniskā apskate un attiecīgi attiecībā pret to nav jāveic civiltiesiskās atbildības apdrošināšana. Līdz ar to sods tika uzlikts nepamatoti.

CSDD informējusi, ka saskaņā CSN 176.punktu, mehānisko transportlīdzekli atļauts vilkt izmantojot lokano vai cieto sakabi, vai daļēji novietot velkamo mehānisko transportlīdzekli uz velkošā transportlīdzekļa (kravas kaste vai uz speciālas atbalstierīces).

Ar pieprasījumiem par augstākminēto ierīci sūdzības iesniedzējs griezies CSDD, Bauskas iela 86,Rīgā un Miera iela 25, Rīgā (CSDD galv. ofisā), kur sūdzības iesniedzējam paskaidrots, ka šai ierīcei (cietajām sakabēm), tāpat kā tehnoloģiskajiem agregātiem nav vajadzīga reģistrācija, ???? un ??. Ja Latvijā nav iespējams un nevajag reģistrēt cieto sakabi, uzskata sodu par to, ka cietā sakabe nav reģistrēta Latvijā vai kvalificēta par piekabi, par kuru to nevar uzskatīt, nepamatotu.

Ar Rīgas rajona tiesas tiesnese s 2016.gada 23.marta lēmumu nolemts pieņemt sūdzības iesniedzēja iesniegto sūdzību un ierosināt tiesvedību administratīvā pārkāpuma lietā, un noteikt lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2016.gada 13.jūnijā. Lietas dalībniekiem paziņots par laiku, kad nolēmuma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Izskaidrots, ka lietas dalībniekiem ir tiesības iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikums vai lūgumus līdz 2016.gada 11.aprīlim.

Līdz noteiktajam termiņam pieteikumi vai lūgumi tiesā netika saņemti. Noraidījums tiesnesim netika pieteikts.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi administratīvās lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā lēmuma pamatojumu, sūdzībā minētos argumentus, tiesa uzskata, ka sūdzība ir noraidāma un Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2016.gada 1.marta lēmums Nr.494 atstājams negrozīts, pamatojoties uz sekojošiem apsvērumiem.

Latvijas APK 289.^{12} panta pirmajā daļā norādītos apstākļus, kas vienlaicīgi ir pamatu iestādes lēmuma atcelšanai tiesa nekonstatē.

Tiesa, izvērtējusi Iestādes priekšnieka vietnieka /pers. C/ 2016.gada 1.marta lēmumā Nr.494 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PF659580) norādīto pamatojumu, secina, ka pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar ko izmanto Latvijas APK 289.^{13} panta trešajā daļā noteikto un pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai.

Tiesa atzīst, ka veicot administratīvo lietvedību, ir ievērotas procesuālās prasības un nekonstatē apstākļus, kas norādītu, ka administratīvās lietvedības laikā tiktu aizskartas sūdzības iesniedzēja tiesības.

Tiesa atzīst, ka administratīvā pakāpuma protokolā Nr.PF659580 fiksētie LAPK 149.^{24} panta pirmās un otrās daļas un 149.^{25} panta pirmās daļas pārkāpumi ir guvuši apstiprinājumu.

Administratīvā pārkāpuma lietā konstatēti sekojoši pierādījumi.

2015.gada 27.novembra administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PF 659580 (lietas 10.lapa); administratīvā pārkāpuma protokolam pievienotās fotogrāfijas (lietas 18.-21.lapas); CSDD informatīvā vēstule (lietas 22.lapa).

Tiesa secina, ka lietā ir gūti pietiekami pierādījumi administratīvā pārkāpuma sastāva un personas vainas konstatēšanai.

Tiesa atzīst, ka Iestādes lēmumā ir izvērtēti faktiskie apstākļi, sūdzībā (iesniegumā) norādītie apstākļi un tiem dots tiesisks un pamatots vērtējums, kuru tiesa neatkārto.

Tiesa konstatē, ka administratīvā pārkāpuma lietā nav strīda par lietas faktiskajiem apstākļiem, notikuma vietu, tajā iesaistītajām personām un transportlīdzekļiem. No administratīvā pārkāpuma lietai pievienotajiem fotoattēliem pietiekami skaidri ir izprotama situācija, kuru ceļu satiksmē 2015.gada 27.novembrī sastādītajā protokolā ir fiksējis jaunākais inspektors /pers. B/.

Lietā pastāv strīds par to, kā ir novērtējama automašīnai /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pievienotā ierīce un kā šīs ierīces faktiskā izmantošana 2015.gada 27.novembrī ir novērtējama no CSL un CSN prasību ievērošanas viedokļa.

Pastāv strīds vai automašīnai /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pievienotā ierīce ir piekabe (puspiekabe) vai cietā sakabe (lietas materiālos sūdzības iesniedzējs to dēvē arī par speciālo atbalsta ierīci).

Tiesa uzskata, ka sūdzības iesniedzējs administratīvā pārkāpuma lietā fiksēto situāciju aplūko sašaurināti, nepareizi iztulkojot CSL un CSN normas, līdz ar ko nepareizi vērtē strīdus ierīces būtību no ceļu satiksmi regulējošo normu viedokļa.

Atbilstoši CSL 1.panta 5.punktam, ceļu satiksme ir attiecības, kas rodas, pārvietojoties pa ceļiem ar transportlīdzekļiem vai bez tiem.

Atbilstoši CSL 1.panta 23.punktam transportlīdzeklis ir ierīce, kas pēc savas konstrukcijas paredzēta braukšanai pa ceļiem ar motora palīdzību vai bez motora.

Atbilstoši CSL 1.panta 18.punktam, piekabe (puspiekabe) ir transportlīdzeklis, kas paredzēts braukšanai savienojumā ar mehānisko transportlīdzekli. Šis termins neattiecas uz motociklu blakusvāģiem.

Tiesa uzskata, ka tieši šo Ceļu satiksmes likumā lietoto terminu nepareizs tulkojums ir sūdzības iesniedzēja secinājuma pamatā, ka viņa vadītais transportlīdzeklis ar cieto sakabi vilcis daļēji uz tās novietotu transportlīdzekli.

Piekabes termins CSL izpratnē nav saistīts ar tās funkcionālajām iespējām pārvadāt noteikta rakstura kravas, bet gan ar tai raksturīgo spēju piedalīties ceļu satiksmē (pārvietoties pa ceļiem) savienojumā ar mehānisko transportlīdzekli.

Tiesa uzskata, ka, atbilstoši CSL 1.panta 5., 18. un 23.punkta tulkojumam, piekabei ir raksturīgs tas, ka tā kā transportlīdzeklis pārvietojas pa ceļu, jeb piedalās ceļu satiksmē.

Nav apstrīdams, un to paskaidrojumos un sūdzībā nenoliedz arī sūdzības iesniedzējs, ka lietas materiālos fiksētajās fotogrāfijās ir redzams, ka pa ceļu pārvietojusies tieši šī ierīce, kurai ir viena ass, divas riepas un kas ir savienota ar mehānisko transportlīdzekli – automašīnu /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/. Uz ierīces ir novietota cita automašīna. Mehāniskais transportlīdzeklis /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, primāri velk ierīci, nevis otru transportlīdzekli.

Šādā gadījumā tiesa nevar atzīt, ka strīdus ierīce ir cietā sakabe arī tad, ja uz tās nav novietots transportlīdzeklis, jo nav pieļaujama situācija, ka mehāniskais transportlīdzeklis piedaloties ceļu satiksmē var vilkt tikai cieto sakabi.

Arī no ceļu satiksmes drošības viedokļa ir nepieļaujami, ka vienā gadījumā vienu un to pašu ceļu satiksmē iesaistītu ierīci uzskata par cieto sakabi, bet citā gadījumā par kaut ko citu, atkarībā no situācijas.

Tiesa uzskata, ka 2015.gada 27.novembrī sūdzības iesniedzēja vadītais mehāniskais /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, bija savienots tieši ar piekabi.

Sūdzības iesniedzējs nav sodīts par transportlīdzekļu vilkšanas noteikumu pārkāpumu, tāpēc tiesa uzskata, ka nav nepieciešamības analizēt to, kā administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētā situācija būtu vērtējama no transportlīdzekļu vilkšanu regulējošo CSN viedokļa.

Uz 2015.gada 27.novembri CSL 10.panta pirmā daļa noteica, ka ceļu satiksmē iesaistītos transportlīdzekļus reģistrē (1) vietējās pašvaldības to noteiktajā kārtībā — tramvajus, trolejbusus un specializētos tūristu transportlīdzekļus; (2) Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra — traktortehniku un tās piekabes; (3) Ceļu satiksmes drošības direkcija — pārējos mehāniskos transportlīdzekļus un to piekabes.

CSL 18.panta 2.punkts nosaka, ka ar transportlīdzekli ir aizliegts piedalīties ceļu satiksmē, kā arī iebraukt Latvijā gadījumos, ja nav saņemta atļauja piedalīties ceļu satiksmē, arī ja nav veikta transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana.

Atbilstoši CSL 16.panta otrajai daļai un 25.panta pirmās daļas 6.punkta (a) apakšpunktam, ar atļauju piedalīties ceļu satiksmē ir saprotama noteiktā kārtībā izsniegta vizuāla informācija (uzlīme), kas uzlīmēta uz piekabes (puspiekabes).

Atbildība par šo prasību neievērošanu ir paredzēta LAPK 149.^{25} panta pirmajā daļā, 149.^{24} panta pirmajā daļā un 149.^{24} panta otrajā daļā.

Tiesa vērš uzmanību uz to, ka CSN 18.nodaļas 192.1.punkts nosaka, ka mehāniskos transportlīdzekļus atļauts vilkt izmantojot lokano vai cieto sakabi, bet 192.2.punkts nosaka, ka mehāniskos transportlīdzekļus atļauts vilkt daļēji novietojot velkamo mehānisko transportlīdzekli uz velkošā transportlīdzekļa (kravas kastē vai uz speciālas atbalstierīces).

Ir redzams, ka cietās sakabes un speciālas atbalstierīces jēdzieni ir minēti dažādos CSN punktos un mēģinājums šos jēdzienus pietuvināt ir nepamatots. No CSN 192.2.punkta nepārprotami izriet, ka speciālā atbalstierīce ir velkošā mehāniskā transportlīdzekļa neatņemama sastāvdaļa un ar šādu speciālu atbalstierīci aprīkotam mehāniskajam transportlīdzeklim ir dota atļauja piedalīties ceļu satiksmē.

Vilkšanu ar lokanās un cietās sakabes palīdzību nevar tulkot nekā citādi, kā vien vilkšanas procesā velkošā mehāniskā transportlīdzekļa tiešu savienojumu ar velkamo mehānisko transportlīdzekli.

Sūdzības iesniedzēja viedokli nevar pieņemt par pareizu, jo tādējādi būtu atzīstams, ka jebkuram ir atļaujams izgatavot ierīces, kuras piedalās ceļu satiksmē (jo tās pārvietojas pa ceļiem), un šīs ierīces izmantot pēc saviem ieskatiem pārvietojoties pa ceļiem.

Lietas izlemšanā nav nekādas nozīmes tam, ka sūdzības iesniedzējam tika atteikts reģistrēt šo „cieto sakabi" Ceļu satiksmes drošības direkcijā. Atteikums reģistrēt transportlīdzekli ir administratīvs akts, kuru var pārsūdzēt tiesā, un lietā nav ziņu, ka sūdzības iesniedzējs būtu apstrīdējis šādu atteikumu.

Tiesa secina, ka pārsūdzētajā lēmumā ir izvērtēti sūdzības iesniedzēja argumenti un tiesa, izskatot sūdzību, nekonstatē citus vai tādus jaunus sūdzības iesniedzēja norādītus argumentus, kas būtu par pamatu Iestādes lēmuma, noteiktā soda atcelšanai vai grozīšanai.

Lietā nav gūtas ziņas, ka noteiktais sods nebūtu uzskatāms par samērīgu, vai būtu iegūtas kādas personību raksturojošas ziņas, kas varētu ietekmēt piemēroto sodu.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 2.punktu un 289.^{13} pantu, 289.^{17} pantu tiesa

n o s p r i e d a

Atstāt negrozītu Valsts Policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka /pers. C/ 2016.gada 1.marta lēmumu Nr.494, ar kuru atstāts negrozīts Valsts Policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākā inspektora /pers. B/ 2015.gada 27.novembra lēmums Nr.PF659580, bet /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Tiesnese M.Dreimane